

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 243.543 van 29 januari 2019
in de zaak A. 214.248/X-16.068.**

In zake : de STAD IEPER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Steve Ronse en Meindert Gees
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Beneluxpark 27B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de GOUVERNEUR VAN DE PROVINCIE WEST-VLAANDEREN
2. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D’Hooghe, Leopold Schellekens en Linde Bevernaege
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 november 2014, strekt tot de nietigverklaring van:

“1. het besluit van de gouverneur [van de provincie West-Vlaanderen] houdende de berekening van de forfaitaire bijdragen in de kosten van de brandweer voor de jaren 2006, 2007, 2008, 2009 en 2010 van 6 augustus 2014 [...];

2. De stilzwijgende beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken [...] houdende de goedkeuring van het besluit van de gouverneur houdende de berekening van de forfaitaire bijdragen in de kosten van de brandweer voor de jaren 2006, 2007, 2008, 2009 en 2010 van 6 augustus 2014 [...].”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partijen en de verzoekende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 september 2018.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Meindert Gees, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Linde Bevernaege, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Onderzoek van het beroep

3. De bestreden beslissingen zijn reeds vernietigd geworden, op vordering van de steden Menen en Harelbeke en de gemeenten Kuurne, Zwevegem en Anzegem, bij arrest nr. 243.541 van 29 januari 2019 (zaak A. 214.215/X-16.067).

Het beroep heeft bijgevolg geen voorwerp meer.

4.1. In voormeld arrest bevond de Raad van State het vierde middel van de verzoekende partijen gegrond. In het middel bekritiseerden de verzoekende partijen wezenlijk dat de fundamentele bezwaren die zij in het kader van de adviesprocedure hebben geformuleerd, niet inhoudelijk beantwoord worden en dat de gouverneur er zich in zijn besluit van 6 augustus 2014 mee vergenoegt de beantwoording van de bezwaren over te laten aan de appreciatie van de rechter.

Geoordeeld werd dat dit niet strookt met de motiveringsplicht die op de gouverneur rust en die er mee toe strekt zijn beoordelingsbevoegdheid op grond van artikel 10 van de wet van 31 december 1963 ‘betreffende de civiele bescherming’, zoals gewijzigd door de wet van 14 januari 2013, binnen de perken van artikel 162, eerste lid en tweede lid, 3°, van de Grondwet te houden, zodat aan de betrokkenen een afdoende rechtsbescherming wordt geboden.

4.2. De verzoekende partijen voeren in de voorliggende zaak een vergelijkbaar middel aan, het tweede.

De verwerende partijen voeren een identiek verweer als in de zaak A. 214.215/X-16.067.

Het kan evenmin te dezen overtuigen. Integendeel valt de Raad van State de zienswijze in het auditoraatsverslag bij:

“Met de verzoekende partij moet worden vastgesteld dat de eerste bestreden beslissing enkel het tweede voorstel [van de gouverneur, van mei 2014, tot definitieve afrekening van de forfaitaire bijdragen voor de brandweer] herneemt en zich beperkt tot het formeel verwijzen naar de adviezen van de verzoekende partij. Op geen enkele wijze biedt de eerste bestreden beslissing verheldering op de vragen van de verzoekende partij die nochtans verband houden met de berekening van de kosten. Evenmin wordt de verhouding tussen de gehanteerde criteria op transparante wijze uiteengezet.

De eerste bestreden beslissing beantwoordt bijgevolg niet aan de motiveringsplicht.

Het tweede middel is gegrond.”

5. Het beroep is bij gebrek aan voorwerp onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partijen worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van het geding, begroot op het rolrecht van 200 euro en een aan de verzoekende partij verschuldigde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig januari 2019, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Johan Lust,	kamervoorzitter,
	Jan Clement,	staatsraad,
	Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust